

Clypeus Theologiæ Thomisticæ

In Tres Partes Divisus, Et Quinque Volvminibvs Comprehensvs
Tractatus de Prædestinatione, de Trinitate, de Angelis, & de homine

Gonet, Jean-Baptiste

Coloniæ Agrippinæ, 1671

§. III. Solvuntur objectio ex authoritate D. Thomæ desumpta,

[urn:nbn:de:hbz:466:1-77146](#)

ad illuminandum: Sed egressio quam efficiat importat divina Personæ missio, neque esse moralis; utpote quia abstrahi non posset ab imperfectione, vel in persona missa, vel in persona misericordie, ut constat: Ergo debet esse physica, consistens in origine naturali.

Probatur tertio: Si missio non supponeret pro origine seu exitu àmittente, prout connotatur effectum in creatura productum, aut producendum, sed tantum pro ipsa productione effectum, non est ratio, cui Pater non dicaretur mittenti, cum producat effectum temporalem quem connotat missio aliarum personarum, scilicet operam: opera enim ad extra individua sunt, & non Trinitati communia, ut communiter docent Theologi, & D. Augustinus egregio exemplo demonstrat: *Citharam, inquit, respice; ut musicum melos suos dulcibus reddat, tria pariter adesse videntur, ars, cithara, & chorda, & tamen unus sonus auditur. Ars una, manus tangit, chorda resonat; nec ars, nec unus sonus redditum.* Trias operantur, sed sola chorus effectus: *cum corda autem pariter ars & manus operantur. Sic non Pater, nec Spiritus Sanctus suscepimus carnem, & tamen cum Filio pariter operantur.*

§. III.

Solutio objectio ex autoritate D. Thomæ scripta.

Quia hanc conclusionem proponi potest argumentum ex autoritate Divi Thomæ de sursum. Nam S. Doctor in 1. dist. 1. §. quart. 1. art. 2. referens opinionem, qua dicebat missio unius Divinis confitente, non in aliquo relatione, sed in aliquo efficientiali, subdit: *Ei hoc mihi remittitur, considerata virtute vocabuli: missio eveniens, secundum rationem sui nominis,* non dicit existere aliquo secundum principium, a quo missio esse habeatur. *Et solum in ordine ad effectum missionis ponitur auctoritate alicuius ad missum.* Et ibidem ad Annibalem quæf. unicæ art. 2. Alij, inquit dicunt, quod missio significat principalius quod efficiens est, & hoc non verum: Atqui effectus de novo producitur in creatura, est id quod in missione est efficiens, utpote a rota Trinitatis; non vero origo, quia est quid personale: Ergo in doctrina D. Thomæ, vel missio persona divina constituit solum in novo effectu, seu in novomodo efficiens in creatura ad quam terminatur, juxta primum locum; vel faltem, juxta secundum, principalius constituit in illo effectu; subindeque non connotato solum ipsum importat.

Pro solutione hujus objectionis, nota missio non persona divina duobus modis posse considerari; primò secundum denominationem prædictam, quia habet ex termino ad quem, secundò quoad entitatem suam. Si primo modo consideratur, ut eam consideraverit Divus Thomas locis in objectione citatis, verum est quod non confitetur, saltem principaliter, in aliquo notionali, quale est origo five processio exteriora personæ missiæ; sed in aliquo efficientiali, quod est effectus de novo productus in creatura, utpote cum ab ipsa origine exteriora, desumatur missione denominatio. Cum hoc tamen stat, quod si loquamus de eadem missione non quoad denominatio-

A nem præcisè, sed quoad entitatem denominatam, ipsa magis principaliter importet originem, & solum de connotato novum & speciale efficiens ad quem terminatur in creatura.

§. IV.

Corollaria notaru digna.

EX dictis colliges primò, missionem divinarum personarum sic posse definiri, aut describi: *Missio est processio originis àmittente, cum novo modo efficiendi in alio.*

Colliges secundò, non posse unam personam seipsum mittere, licet possit seipsum dare: quia sicut nulla persona procedit à se, ita nec mittitur a se.

Colliges tertio, Patrem aeternum à nullo mitti, eti spipsum det, aut veniat cum aliis personis, ad inhabitandum in anima per gratiam sanctificata. Pater etiam hoc corollarium: quia persona Patri a nullo procedit, cum sit immutabilis, & totius divinitatis fontale principium. Addo quod, sicut omne mobile, reduci debet ad aliquid primum movens immobile ne fiat processus in infinitum, sic & omne missum ad aliquid mittens non missibile, ut egregie obseruat Divus Thomas primo ad Annibaldum ubi supra art. 3. Ergo cum in Divinis Filius mittat Spiritum Sanctum, & ipse à Patre mittatur, Pater a nullo mitti potest. Unde Augustinus libro contra Sermonem Arrianorum cap. 4. *Solis Pater non legitur missus: quoniam solus non habet authorem à quo fit gentus, vel à quo procedat.*

Colliges quartò, Filium à Patre mitti, quia ab illo exit per aeternam generationem: unde Christus Joan. 8. *Ego ex Deo processi, et reni in mundum.* Quæ verba expendens Cyrilus art. 1. art. 10. *Filius mittitur à Patre, ut verbum à mente, splendor à Sole.* Item Spiritus Sanctus à Patre & filio mittitur, quia ab utroque procedit, ut supra contra Græcos Schismatics ollensem est. An vero Filius à Spiritu Sancto mittatur, difficultas est, proper celebre Isaia testimonium, in quo Divina Sapientia cap. 48. dicit: *Misit me Dominus Deus, & spiritus eius.* Quem locum licet plures referant ad humanam Christi naturam, secundum quam missus est à Spiritu Sancto ad predicandum; Augustinus tamen lib. 2. de Trinitate cap. 5. illum intelligit de ipsa persona Verbi Divini, quam docet fuisse à Spiritu Sancto missum, ut homo fieret, seu ut humanam carnem indueret. Verum hoc intelligenda & explicanda sunt de missione verbi inadæquate sumpta, ratione scilicet effectus ab ea connotati; ille enim non solum à Patre, sed etiam à Spiritu Sancto procedit; unde ratione illius Filius potest dici aliquo modo à Spiritu Sancto missus, ut colligatur ex Divo Thoma hic art. 8. ubi art. 8. *Si igitur mittens designatur ut principium persona que mittitur, sic non qualibet persona mittit, sed solum illa cui convenit esse principium illius personæ;* & sic Filius mittitur tantum à Patre, Spiritus autem Sanctus à Patre & Filio. Si vero persona mittens intelligatur esse principium effectus, secundum quæm attendit missio, si tota Trinitas mittit personam missam.

Colliges ultimò, missionem Filij, & missionem Spiritus Sancti, ex parte effectuum quos connotant, in hoc potissimum differre, quod missio Verbi, cuius processio per intellectum est, atten-